

er det den almindelige Mening, at de, der bliver Invalidere, inden de er 60 Aar, har fuldkommen samme Krav paa Understøttelse af Staten som de, der paa Grund af Alder bliver Invalidere og ikke kan forsørge sig selv.

Hvis man vil have Forsikring, kunde jeg tænke mig, at man gik over til frivillig Forsikring med Statsstøtte, saa at der paralleltløbende med dette Lovforslags Vedtagelse blev vedtaget en Lov, som ydede mindre bemidlede en Støtte, hvis de ud over deres Alderdomsunderstøttelse vilde sikre sig ved en frivillig Forsikring, som de saa kunde faa senere hen. Jeg synes, det vilde være overordentlig godt, hvis man kunde give Statsstøtte til noget saadant. Men tvungen almindelig Folkeforsikring er jeg, som sagt, i høj Grad en Modstander af, og jeg tror, at i Virkeligheden er den ikke gennemførlig. De Kapitalopsamlinger, der skulde til, naar Forsikringen var fuldstændig færdig, er saa overordentlig store, at de i mange Henseender helt vilde forrykke vort økonomiske Liv, og det nærer jeg ogsaa nogen Betænkelighed ved. Selv om man kan sige, at der nok vilde være passende Maader, hvorpaa de Penge kunde anbringes, vilde det dog være et stort Indgreb i hele vort økonomiske Liv.

Jeg kan anbefale det foreliggende Lovforslag og skal ikke her komme ind paa Enkeltheder, saa meget mindre som Lovforslaget, som sagt, i alt væsentligt er i Overensstemmelse med det Forslag, jeg har stillet i Kommissionen. Naar det ærede Medlem fra Verning slog paa, at i det radikale Venstres Program staar der en Billigelse af Tanken om Forsikring, og han ogsaa slog paa, at jeg i sin Tid havde været stemt for Forsikring, vil jeg sige, at det hænger simpelt hen saaledes sammen, at den Gang var man ikke saa nøje inde i hele dette Spørgsmaal, som man er kommet ved 10 Aars Overvejelse i en Kommission. Det ærede Medlem har arbejdet meget i denne Sag og har sikkert vundet mange Tilhængere, og, som før sagt, første Gang man hører en Fremstilling af det overordentlig store Gode, det vilde være, naar hele Befolkningen fik en Forsikring som en Ret, o. s. v., undlader det ikke at gøre Indtryk, men jo mere man sætter sig ind i Spørgsmaalet — og jeg vil anbefale ærede Medlemmer at læse Kommissionsbetænkningen, som ganske vist er et meget betydeligt Værk at læse — des mere vil man se, at der klæber overordentlig store Mangler ved Forsikrings-

princippet, saa store, at jeg tror, man overhovedet ikke kan komme den Vej ud. Navnlig tror jeg, man aldeles ikke kan komme den Vej ud i de Tider, vi i økonomisk Henseende har nu. Der skal et overordentlig stort Statstilskud til.

Naar det ærede Medlem mener, at Forsikringen bliver billigere end det, her er foreslaaet, kan jeg aldeles ikke give ham Ret deri. Ved det foreliggende Lovforslag sparer man den kolossale Administration, der udkræves til denne Forsikring. Hvor mange Penge det vil være, kan man ikke sige, thi selv om vi fik en Bunke Tal i Kommissionen, saa mange, at vi somme Tider næsten druknede i dem, fandtes der om det Emne, vi beskæftigede os med, saa lidt Statistik, at vi i Virkeligheden paa mange Punkter ikke havde noget fast at holde os til. Navnlig fandtes der ikke en Statistik over, hvor mange Arbejdsinvalidere der er her i Landet, og over Invaliditetsalderen, og naar man ikke har en saadan Statistik, har man intet at holde sig til. Til dem, som gyser tilbage for de økonomiske Ofre ved denne Sag, er der kun det at sige, at Samfundet forsørger jo ogsaa uden en saadan Ordning Invaliderne, nemlig paa Fattigvæsenets Regning, og den Udgift, det medfører at forsørge dem, uden at Understøttelsen er Fattigunderstøttelse, bliver ikke saa uoverkommelig, at man ikke skulde kunne gaa med til den.

Jeg anbefaler altsaa Lovforslaget væsentlig i den foreliggende Form, idet jeg kan sige paa egne og mit Partis Vegne, at hvis det er Enkelthederne i Lovforslaget, det kommer an paa, vil der være overordentlig stor Villighed til at forhandle derom.

Schovelin: Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Borgbjerg) inviterede de øvrige Partier til at fremkomme med saglige Indlæg. Det er i det hele svært, som det ærede Medlem bliver saglig, efterhaanden som vi nærmer os Valget. Dog ma jeg sige, at han paalagde sig ikke ringe Resignation i den Retning, thi i Stedet for selv at yde et Bidrag og derved ligesom give et godt Eksempel fordybede han sig i en af disse storpolitiske Oversigter, som han efterhaanden er blevet en Ynder af, i hvilke han kauserer om Tingene og berører alle mulige Samfundsspørgsmaal paa en let og legende Maade. Blandt disse politiske Bemærkninger lagde man særlig Mærke til den Del, som drejede sig om at bevise, at naar Socialdemokra-